

מועצת העיר השבע עשרה שמן המניין מס' 14

מיום 22.06.2014

החברים :

מר נוימרק זוהר מ"מ ראש העיר וחבר המועצה

מר חיים זברלו חבר המועצה וסגן ראש העיר

מר עמוס ירושלמי חבר המועצה וסגן ראש העיר

מר אילן לוי חבר המועצה וסגן ראש העיר

מר רועי כהן חבר המועצה וסגן ראש העיר

מר יעקב חרש חבר המועצה

מר יוסף נדלר חבר המועצה

מר יעקב בבלי חבר המועצה

גב' רבקה עדן חברת המועצה

מר איתי זילבר חבר המועצה

מר שי קינן חבר המועצה

מר אחדות יעקב חבר מועצה

מר אופק יעקב חבר מועצה

מר ישראל מורן חבר מועצה

מר יעקב זיתוני חבר מועצה

ד"ר מאיר רוק חבר מועצה

מר קייקוב ראובן חבר המועצה

כמו כן נכחו: עו"ד יונת דיין – יועצת משפטית

נורית בייסקי – דוברת העירייה

גב' אושרית לוי - מנהלת מח' שומה

מר רחמים בינוני - מנהל אגף תקציבים ובקרה

מר יצחק וידבסקי – גזבר העירייה

גב' דגנית מיכאלוביץ-סמנכ"לית כספים רשת קהילה ופנאי

גב' ורדה לוי – מנכ"ל רשת קהילה ופנאי

מר מוטקה נתנזון – חבר דירקטוריון ברשת קהילה ופנאי

גב' אביבה שרון – עו"ד וסגנית היועצת המשפטית

מר אמנון ארץ קדושה – מנהל אגף הכנסות

מר אילן בוסקילה – מנהל מח' גביה

על סדר היום:

1. אישור נוהל מחיקת חובות – רשות איתנה, (המצ"ב).
2. אישור דוחות כפסים של רשת קהילה ופנאי ליום 31.12.2013, (המצ"ב).

ריכוז החלטות ישיבת מועצת העיר שמן המניין מס' 14 פרוטוקול מס' 428

1. מועצת העירייה אישרה ברוב קולות את אישור נוהל מחיקת חובות – רשות איתנה.
2. מועצת העירייה אישרה ברוב קולות את אישור דוחות כפסים של רשת קהילה ופנאי ליום 31.12.2013.

פרוטוקול

- מוטי ששון : אני פותח את הישיבה שמן המניין, מספר 14. אישור נוהל מחיקת חובות. מי מציג את זה מהגזברות?
- אביבה שרון : נוהל מחיקת חובות.
- מוטי ששון : אולי תסבירי רק בכמה מילים את הסיפור הזה של רשות איתנה, שאנחנו מאותן רשויות. שלא צריכה על כל דבר קטן לפנות למשרד הפנים לקבל את אישור שר הפנים. אנחנו רשות איתנה,
- רועי כהן : זה הממונה על המחוז.
- מוטי ששון : לא, אבל זה הולך בסופו של דבר לשר.
- אביבה שרון : זה הסמכה שהוא קיבל משר הפנים.
- מוטי ששון : בחוק כתוב שהשר.
- אביבה שרון : נכון. עכשיו, אני אמשיך מאיפה שראש העיר הפסיק. יש חוק לתיקון פקודת העיריות, התיק הוא מספר 135, שמאפשר לרשות שעונה על תנאים מסוימים וחולון ענתה על התנאים האלה, זה תנאים כלכליים, להיות מוכרזת כרשות איתנה. ואכן הכריזו על עשרים וארבע רשויות, זה הפעם הראשונה שהכריזו, במרץ, ובתוכן גם את עיריית חולון. עכשיו, לגבי נושא של מחיקת חובות והסדרי פשרה, המשמעות היא שהחליפו את הסעיפים בחוק. בחוק עד היום יש את סעיפים 338 וסעיף 339 לפקודת העיריות, הסעיפים האלה נתנו סמכות לעירייה, באישור או הממונה על המחוז, או שר הפנים, זה תלוי איזה סוג של הסכמים, למחוק חובות מסוימים לאזרחים, כשהמשמעות של הדבר היא שאותו אזרח, ברגע שהוא, פה במקרה שלנו, משלם את החוב שהוסכם עליו, הוא עובר את כל התהליכים, שתכף אני אעבור איתכם עליהם, ומאותו רגע, החוב שלו נמלק מרישומי העירייה. יותר לא יטרידו אותו באותו עניין, יותר הוא לא יצטרך לתת את הדין בנושא הזה.
- איתי זילבר : זה גם תושבים או גם עסקים?
- אביבה שרון : זה מחזיקים. כל מחזיק בנכס. עכשיו, אני מדברת כמובן,
- יעקב בבלי : מי יישא בהוצאות של עורכי הדין?

אביבה שרון: שנייה, אני כבר אסביר הכל. אני רק רוצה להגיד דבר אחד. אני אסביר את הכל. אתם רק צריכים להבין שעכשיו למועצה יש תפקיד מאוד מאוד רציני. כי לפי החוק,

מוטי ששון: רק היא לא אומרת איזה אחריות יש עלינו.

אביבה שרון: זהו, זה גם אחריות, ולכן אני שומרת עליכם באמצעות הנוהל הזה, שנותן את הכללים, לכם כחברי מועצה, ולנו, כפקידות, ואם נתנהל לפי הנוהל, אז אנחנו נהייה מנהל תקין מאוד מאוד, כך שזו הכוונה. עכשיו, אני רק רוצה להגיד לכם שבסעיף 338 כתוב, ובעירייה איתנה, המחיקה תהיה באישור המועצה. אפשר יהיה למחוק מפנקסי העירייה. אותו דבר ב-339, הוסיפו את המילים, ובעירייה איתנה, באישור המועצה. זאת אומרת, כל מה שעד עכשיו, מי שאישר, ועדיין זה נשאר, הסעיפים האלה בחוק. לרשות שהיא לא רשות איתנה, מי שמאשר, נכון להיום זה גם או השר, או הממונה על המחוז, תלוי בסעיף. עכשיו, הכלל הראשוני, אני רוצה להגיד, לפני שאנחנו מדברים על הנוהל, זה שחובות יש לשלם. כדי שהנוהל הזה לא יכנס באיזה חלל גדול, זה הכלל הבסיסי. חובות יש לשלם. היוצא מן הכלל, זה מחיקת חובות בהסדרי פשרה. עכשיו, למה זה יוצא מן הכלל? כי זה מתאפשר, רק, אנחנו עכשיו לקחנו את המסלול של הסדרי פשרה. בגדול, זה אומר ככה, המחזיק, החייב נקרא לזה, משלם סכום כסף, תיכף נראה כמה ואיך ומה זה כולל, משלם את הסכום, עובר תהליך מסוים, ואז החוב, היתרה- נמחקת. זה המסלול, אנחנו קוראים לו - המסלול המקוצר, המסלול הקצר. יש מסלול אחר, שאותו לא הבאנו כרגע בפניכם, זה יובא לקראת סוף השנה, שמדובר על מחיקה מלאה, שבה החייב לא משלם, בכלל. פה אנחנו מדברים על מקרה שהחייב משלם, תיכף נראה כמה. עכשיו, במחיקת חוב על דרך הסכם הפשרה, זה יכול להיות בגדול, בשני מקרים. או שהסכם הפשרה נובע מאיזושהי מחלוקת מאוד מאוד משמעות עובדתית, או משפטית. אני אתן לכם דוגמה, למשל, אנחנו תובעים מאיזושהו מחזיק חוב בארנונה, מה-1.1.2006, והוא טוען באותות ובמופתים שהחוב הוא בעצם מה-1.1.2008, כי רק מאז הוא מחזיק ולנו,

כעירייה משום מה במקרה הזה, אין לנו הוכחות חותכות לכך שזה באמת מה-1.1.2006. עכשיו, אנחנו יכולים ללכת לבית משפט ולהתנצח, ולנהל תיקים ארוכים, ואנחנו יכולים גם להגיע ביחד איתו לאיזשהו הסכם פשרה. אני אתן לכם את זה בתור דוגמה- שהוא משלם לא מה-1.1.2006, לא מה-1.1.2008, אלא מה-1.1.2007, אני נותנת לכם את זה בתור דוגמה. אז כשיש מחלוקת עובדתית כי אין לנו ראיות למשל, זה דוגמה למקרה שבו אנחנו כן נלך לכיוון הסכם פשרה. זה בגדול, הקבוצה הראשונה כשיש מחלוקת עובדתית או משפטית, למשל שהנישום טוען התיישנות ואנחנו טוענים שלא, ויש בעיה להוכיח אם יש או אין התיישנות, במקום הליכים ארוכים ומייגעים, שבסופו של דבר לא מביאים ליותר ממה שאנחנו נשיג באמצעו הסכם הפשרה. כך שזה מה שנקרא WIN WIN, זה יחסים שזה משתלם גם לחייב וגם לרשות, וודאי שזה מה שנקרא - טובת הציבור, שלא לבזבז כסף מיותר על הוצאות משפטיות. ההסכם הפשרה השני שאפשרי, הקבוצה השנייה, זו אותה קבוצה שפה יש קשיים כלכליים, משמעותיים, מאומתים, מאומתים הכוונה היא שאנחנו רואים את זה במסמכים, זה לא רק באים ומספרים לנו, בודקים את זה ממש לעומקו של עניין, ואז אנחנו, שוב, זה חריג, היועצת המשפטית והגזבר מאשרים לנו, תיכף תראו את ההליך, אבל מאשרים שבמקרה הזה עדיף להתפשר על הסכום הספציפי הזה, כי העלויות להשיג סכום יותר גבוה, הן לא שוות את ההפרש. זה בגדול אני נותנת לכם, יש לכם את הנוהל, אני רק בגדול אומרת לכם את הכוונה. עכשיו, אנחנו שוב, במסגרת הסכם הפשרה, צריך להיות משולם סכום משמעותי. עכשיו, אם תשאלו מה זה סכום משמעותי, זה כמובן משתנה מחייב אחד למשנהו. אבל בגדול, אנחנו בודקים מה הם הנכסים בעלי הערך הכלכלי שיש לו. כמובן שמי שהוא בעלים של דירה או של חנות, יש לו ערך יותר, אפשרות לשם את חובו והוא יידרש לשלם סכום גבוה יותר מאשר מישהו שהוא בפני שוקת שבורה ואין לו שום או שהוא נגיד, תושב של עמידר ואין לו שום דבר בעל משמעות, אין לו מכונית מפוארת או משהו

כגון, בצורה כזאת. עכשיו הסכמי הפשרה. כל הסכמי הפשרה יובאו, תהיה טבלה מרכזת, אנחנו לא נביא הסכם הסכם לפה למועצה כי לא תעמדו בזה, אבל תהיה טבלה מרכזת בסופו של תהליך, עם מספר הנישום, עם סוג החוב שלו, תיכף תראו איזה סוגי חוב, עם הנמקה מתומצת למה הגענו, ממתני נוצר החוב, מהו הסכום שהוא משלם ומהו הסכום שאנחנו ממציצים למחיקה. אחרי האישור שלכם זה ימחק. עכשיו, התהליך הוא כזה שבהתחלה הפקידות תנהל משא ומתן עם החייב, אחרי שיחליטו ויגיעו לעמק השווה, יחליטו על סכום, יערכו הסכם, החייב ישלם את הסכום, וועדת הנחות תקבל, לוועדת הנחות יהיו, תהיה קודם כל ועדת פשרות שתחליט מה סכום, אחרי שוועדת הפשרות, ותיכף תראו מה זה ועדת פשרות, יש ארבעה סוגים של ועדת פשרות החליטה מה הסכום, הוא משלם, אחרי שהוא משלם ועורכים את ההסכם, זה מגיע לוועדת הנחות. שבועדת הנחות יושבים הנציגים שלכם, והנציגים של הפקידות ושם בודקים את כל ההסכם ובודקים גם שכבר בוצע התשלום, זאת ההערה שקיבלנו בוועדת כספים. לאחר שבודקים את כל זה, ימליצו לכם, למועצה, באמצעות טבלאות, כך לקבל את ההסדר ולמחוק את היתרה מספרי העירייה. יש לכם תרשים זרימה ב-6, בעמוד 6 שמתאר את התהליך בצורה של תרשים, אנחנו רק הוספנו לפי ההערה שקיבלנו, שהמלצת ועדת הנחות היא תהיה לאחר שהוצג בפניה אישור על ביצוע תשלום. פה דרשנו מאיתנו שוועדת הנחות תהיה לה גם איזשהו תפקיד של בקרה לוודא שאכן הסכום שלא שנוי במחלוקת כבר שולם לעירייה, לכן אנחנו נתקן את זה, אני פשוט, בסיום הישיבה הזאת אנחנו נוציא נוהל מעודכן אחרי הישיבה. עכשיו, בעמוד 7 יש לכם את סוגי ועדות הפשרות שיהיו. תהיה ועדת פשרות לעניין חובות של מגורים, עד מאה אלף, אתם רואים את ההרכב שלה, זה מנהל אגף ההכנסות, מנהל מחלקת הגביה, ומנהלת מדור אכיפה והוצל"פ. תהיה ועדת פשרות למה שהוא לא מגורים, כל הדברים האחרים, תעשייה, מסחר, עמותות ששוב, מנהל אגף ההכנסות, מנהל אגף הגבייה, מנהלת היחידה לארנונה לעסקים ולתעשייה

ומנהלת מדור אכיפה והוצל"פ. תהיה ועדת פשרות לעניין חובות בשילוט, ששם יושב מנהל מחלקת חזות העיר, מנהל מחלקת הגבייה של הגזברות, ומפקח של האזור הרלוונטי,

רועי כהן : מה בנוגע לחינוך?

אביבה שרון : החינוך נכנס בוועדת, ב-א'. מגורים.

רועי כהן : צריך לרשום, מגורים וחינוך.

אביבה שרון : אז אני אוסיף מגורים וחינוך, אין בעיה. אני אוסיף, קיבלתי את ההערה.

חינוך זה גם, אני אוסיף את זה. ויש הרכב ועדת פשרות עליונה. כל מה שלא נכנס מאחד משלושת אלה, תהיה ועדה עליונה למקרים מיוחדים, למקרים שלא נכנסים בקריטריונים. שם יושב הגזבר, מנהל אגף ההכנסות, אני, מנהל מחלקת הגבייה, ובמקרים הרלוונטיים, מנהל המחלקה לחזות העיר כשזה יהיה שילוט. זה נועד לתת לנו מצד אחד שקיפות מרבית, מקצועיות, וגם יכולת לגמישות כזאת או אחרת בהתאם לנסיבות.

חיים סברלו : וזה עובר לוועדת הנחות?

אביבה שרון : כן. כל ההליך הזה עובר לוועדת הנחות, ומועדת הנחות מגיע לפה.

חיים סברלו : מועדת הנחות עובר למועצה.

אביבה שרון : בדיוק. ואחר כך, מחיקה. עכשיו, כל אחת מהועדות האלה שאני הזכרתי אותן, היא תנמק את ההחלטות שלה בכתב.

חיים סברלו : אביבה, למעשה זה אותו תהליך שהיה.

אביבה שרון : דומה מאוד, חיים, דומה מאוד.

חיים סברלו : פשוט מאוד,

אביבה שרון : נכון. ועשינו את ועדת פשרות שהייתה בחלקים מסוימים, אבל עכשיו עשינו את זה ועדת פשרות לכל, אתה צודק. החלטה כמובן, כל ההחלטות תהיינה חתומות.

עמוס ירושלמי: כמה כסף מדובר?

שי קינן : עדיף לך, עמוס, לקבל שמונים אחוז מהסכום, מאשר לקבל מאה אחוז

ולהוציא שלושים אחוז על משפט.

עמוס ירושלמי : נכון.

אביבה שרון : נכון, נכון. את בדיוק הכוונה. מבחינת מספרים.

יעקב חרש : סליחה, ברשותך, אביבה, כמה כסף מדובר?

אביבה שרון : אז עכשיו אני לא יכולה להגיד לך כי אני לא יודעת, עוד לא התחלנו בתהליך.

מוטי ששון : אביבה, תני לי רגע, ברשותך. תשמע, מה שקרה, אמר את זה במשפט אחד

זברלו מה שהיה עובר למשרד הפנים, עובר עכשיו למועצה. זה כל הסיפור.

רק לאשר את זה. עד עכשיו אישר את זה משרד הפנים, כל החלטה של ועדת

הנחות אישר משרד הפנים. היום אומרים, אין משרד הפנים יותר, יש מועצה

והאחריות היא עלינו.

יעקב חרש : כבוד ראש העיר, כמה חובות מסופקים יש במאזן?

מוטי ששון : יש המון.

יעקב חרש : כמה זה המון? מאה מיליון?

מוטי ששון : עשרות, עשרות מיליונים. זה חובות שצוברים ריבית והצמדה. אני אתן לך

דוגמה. יש מישהו, בעל עסק, בסדר? פשט רגל, וזו חברה בע"מ. אז מה אתה

עושה? חברה בע"מ.

יעקב חרש : יש לו מפרק.

מוטי ששון : לא יכול לחברה בע"מ.

עו"ד יונת דיין: רק מ-2008, ורק בתנאים מסוימים, אם החוב הוא מלפני 2008,

מוטי ששון : והחוב שלו צובר ריבית והצמדה, מה תעשה איתו?

יעקב חרש : אחד פשט רגל יש לו מפרק, יש קונס, מה זאת אומרת?

מוטי ששון : אין. כל מה שעשו, כל מה שעשו עד היום זה כל אלה שזה חובות אבודים ולא

ניתן. לגבי אחרים יש תביעות משפטיות, יש עיקולי חשבונות, עושים כל מיני

פעולות כדי לגבות את החוב. אלה, החברה התפוגגה, אין, הייתה חברה

בע"מ, התפוגגה. אין, את מי תתבע? החברה התפרקה. את מי תתבע?

חיים סברלו : אדם שיש לו בית, עמידר, שלושים שנה הוא חייב, סתם לא שילמו, עכשיו

החוב זה ריבית והצמדה... אתה לא מאמין דבר כזה.

יעקב חרש : איך זה מופיע, כבוד ראש העיר, איך זה מופיע במאזן, המספר הזה? איך הוא

מופיע במאזן?

מוטי ששון : חובות, יש חובות.

יצחק וידבסקי : יש חובות עבר בסכום של למעלה ממאה מיליון שקל. חוץ מזה יש חובות הפרשה וחובות מסופקים. יש שם סכום של נדמה לי זה חמישים מיליון שקלים.

יעקב חרש : זאת אומרת מאה ועוד חמישים? זאת אומרת זה מאה חמישים.

מוטי ששון : של אנשים לאורך השנים, לא מהיום .

יעקב חרש : לא, מסופקים זה שלוש שנים .

מוטי ששון : אני מדבר על המאה.

יעקב חרש : חמישים זה שלוש שנים. בחוק זה שלוש שנים.

עמוס ירושלמי : כשאדם חייב, אני מדבר על דירה,

יעקב חרש : לא מעבירים לו בשלוש שנים חמישים ושלושים שנה אחורה זה רק מאה,

אביבה שרון : תראה, בעיקרון, אם יש הערה בטאבו אז אנחנו מה שנקרא, נושה מובטח.

אז אנחנו בעיקרון באים למכור, אז אנחנו דורשים את כל החוב. אבל לפעמים יכולים לבוא ולהגיד רגע, יש הערה בטאבו, החוב הוא מיליון.

הדירה שווה שבע מאות אלף. חצי מיליון. אז זה בדיוק המקרה שבו אנחנו

נגיד, אוקיי, לא ניקח את כל המיליון, כן? נוריד את זה לחמש מאות. אני

סתם נותנת את זה בתור דוגמה. אני נותנת את זה בתור דוגמה, לא משנה,

בתור דוגמה.

מוטי ששון : לכן קוראים לזה חובות אבודים. למה קוראים לזה חובות אבודים? כי

הסיכוי לגבות את הכסף הוא קטן מאוד.

חיים סברלו : יש חובות של אנשים שיש להם ילדים, הילדים כבר בני שלושים,

רועי כהן : אביבה, את תיארת פה את התהליך איך מטפלים בזה, איך מגיעים התיקים?

לא תיארת את התהליך. האם התיק הולך קודם כל לעוקף דין חיצוני

שהעירייה סוחרת כדי לנסות לגבות את הכסף?

אביבה שרון : ברור.

רועי כהן : מה התהליך שבו יגיע, את תיארת את התהליך ברגע שהוא הגיע. כדאי גם

לפרט איך הוא מגיע.

אילן לוי : הרי כל חוב במערכת, אפילו שזה תקופתי אחד, אנחנו מתחילים איתו בדרישה, לפני נוהל. לפי דרישה. מכתב רשום, עיקולי בנקים, עיקולי מיטלטלין. במידה והאכיפה המנהלית לא הצליחה, אנחנו עוברים לאכיפה משפטית. אנחנו לא כל כך מהר מוותרים. יכול להיות שגם באמצע הדרך, גם אם נשלח מעקלים ונראה שאין לו מה לעקל בבית, אז אנחנו ננסה להגיע איתו להסכם פשרה כי עורף דין לא יעזור לי במקרה הזה.

רועי כהן : כי פה הם מציגים שלפחות שלוש שנים, זה משהו שמאוד יקשה על הזה, כי בשביל לחכות שלוש שנים וחצי שנה אחרי אתה רואה שאין כסף, אז לפי הנוהל הזה אתה צריך לחכות שלוש שנים.

אילן לוי : כל מקרה לגופו. אנחנו, עוד פעם, ההנחה היא שאנחנו ננסה להמשיך ולגבות כי אולי השנה הזאת יש לו בעיה, אולי שנה הבאה נצליח גם. אנחנו מנסים לעשות את כל המאמצים, אבל אם אנחנו נהיה בטוחים בוודאות של כמעט מאה אחוז שאין ממה להוציא שם, אז סביר להניח שנגיע להסדר פשרה יותר מוקדם. אין לנו טעם להוציא כסף טוב אחרי כסף רע בעניין.

אביבה שרון : יש את זה, זה כתוב ב-339, תסתכל, רועי. יש הבדל בין 338 ל-339. תסתכל. 338 מדבר על שלוש שנים. הנוהל הזה הוא חל גם וגם. הוא כללי והוא יונק את הסמכות שלו מסעיפי החוק. אז תראה, ב-338 צריך את השלוש שנים, ב-339 לא צריך.

רועי כהן : אז מה, 339 זה סעיף,

עו"ד יונת דיין: עוד דבר, לפני ההכרזה על רשויות איתנות, היינו כפופים למשרד הפנים. יש חוזר מנכ"ל של משרד הפנים שמתאר את תהליכי הגבייה והליכים שרק בעקבותיהם מוכנים לאפשר פשרות. החוזר שלנו שואב את הבסיס עדיין משם כי אנחנו עדיין מחויבים לאיזושהי רמה ארצית של סבירות בתהליך.

חיים סברלו : פעם היו הולכים שבע שנים אחורה.

מוטי ששון : חבריה, זה נוהל שעשינו אותו כל הזמן, רק שבמקום שמשרד הפנים יחתום, המועצה חותמת.

- רועי כהן : עכשיו, זה יחול מעכשיו?
- אביבה שרון : כן, מהשנה. זה בעצם ממרץ. תראה, אנחנו קיבלנו רשות איתנה במרץ 2014.
- רועי כהן : זה ל חובות חדשים, הכל זה חובות ישנים.
- אביבה שרון : ברור.
- רועי כהן : ... באים אלינו,
- אביבה שרון : אם הוא לא יצליח.
- רועי כהן : אם הוא לא יצליח, באים, ואז אפשר לבצע את זה.
- אביבה שרון : כן.
- רועי כהן : ולפי 339 לא צריך לחכות לשלוש שנים .
- אביבה שרון : נכון.
- יעקב חרש : זאת אומרת, בשנה הבאה לא יהיו חובות מסופקים .
- יעקב אופק : אל תמחק כל כך מהר. אנחנו לא כל כך מהר מוותרים על חובות .
- אביבה שרון : אמרתי לך, הכלל יהיה, הכלל הוא – חובות יש לשלם, זה הכלל. אנחנו קודם כל נמצה את זה.
- יעקב חרש : כמה חובות מסופקים יש בשנה?
- מוטי ששון : מסופקים?
- רועי כהן : זה בשנה, יעקב. אבודים,
- אילן לוי : אחוז הגבייה שלנו עומד בין 93 אחוז, בסביבות ה- 93 אחוז בשנה .
- אביבה שרון : שוטף.
- אילן לוי : שוטף. אנחנו מדברים על שוטף. סדרי גודל.
- חיים סברלו : שבע שנים אחורה, על מה אתם מדברים?
- אילן לוי : רגע, עוד לא סיימתי. זה לא אומר שוויתרנו על החוב. בשנה הבאה אנחנו ניגש אליו עוד פעם, ואחרי שנתיים עוד פעם. אנחנו לא נוותר על החוב הזה .
- עמוס ירושלמי : נראה לי עד שהוא יגיע אליו ההוא יצא לפנסיה.
- מוטי ששון : חבריה, חבריה, אחוז הגבייה יכול לנוע בין 93%, הייתה שנה שגם היה 97%, וגבינו גם על , גם אנחנו גובים על חשבון העבר. כל שנה שמישהו משלם, הוא משלם גם את החוב השוטף וגם על חשבון העבר. אכן חוב העבר שלו לא נמחק. אנחנו נמצא, נגיד אותו בן אדם על נכס מסוים לא שילם, פתח נכס חדש, אחרי שנה, אנחנו במעקב ודורשים ממנו את הזה, יודעים, יש לו את

היכולות, הוא פתח עסק חדש, הוא מופיע אצלנו ברשומות. אז אנחנו לא מוותרים לו כל כך מהר, אבל זה ברמה כזאת של שבעה אחוז פחות. יש אנשים שנקלעים בנקודת זמן מסוימת לקשיים, מכל מיני סיבות. אחד פיטרו אותו מהעבודה, יש לו קושי. אחר חלה במחלה ויש לו קושי. אז אנחנו צריכים להיות קצת סבירים. ב-93, 94, 95 אחוז, זה באחת הרמות, אני חושב שאנחנו בין כמה רשויות, הכי גבוהות, ולא מוותרים כל כך מהר. ויש גם על חשבון העבר, אז אנחנו גובים את זה. ברגע שמגיעים למסקנה שאין סיכוי לגבות מאותו בן אדם והלכת לעורכי דין וראית שעורכי הדין לא עזרו, אז זה אבוד. עזב את המדינה, מה תעשה לו? הלך לעולמו, מה תעשה לו?

מורן ישראל: מוטי, זאת לא השאלה. השאלה, בשנה שאחרי, נניח הנושים הצליחו לגבות את מה שלא הצליחו לגבות בשנה שעברה, האם הוא יכנס לתוך ה- 93 אחוז של השנה שעברה או לחילופין יהיו עוד אחוזים נוספים שייגבו על סמך? מוטי ששון: כן, בנפרד.

מורן ישראל: או שבסך הכל המיצוי שלו מתקרב אפילו יותר גבוה מ-93, פשוט לוקח לו יותר,

מוטי ששון: נכון. אנחנו מדברים 93% בשוטף, ועוד אחוזים מסוימים על חשבון חובות העבר. לכן אנחנו עושים הפרדה בין שוטף באותה שנה.

יצחק וידבסקי: ובממוצע, כל שנה, כמה יש לנו בכל שנה בחשבון העבר מתוך השבעה שנשארו?

מוטי ששון: עשרים אחוז נשאר.

יצחק וידבסקי: עשרים אחוז מתוך השבעה.

אביבה שרון: מתוך העבר.

מורן ישראל: בערך זה אחוז, בערך אחוז אז.

מוטי ששון: תראה, אני רוצה רגע להסביר. מי שמקבל הנחה, מורן, מי שמקבל הנחה, סיפור אחר,

אביבה שרון: כן, זה סיפור אחר.

מוטי ששון: מדובר על אלה שיש להם, נגיד ולא משלמים, ופתאום קרה מה שקרה. אז אנחנו צריכים להבין, לא עלינו, בא אלי אדם עם מסמכים, עם מחלה, ואז אני אומר לו, תלך לועדת הנחות, הוא הולך לועדת הנחות, כותב שם את

- המכתב, ממציא את המסמכים הרפואיים, ומה שהועדה מחליטה. יושבים שם נציג של הרווחה, נציג של הלשכה המשפטית, הם מחליטים מה שמחליטים. היום זה יבוא אלינו.
- יעקב חרש: יש לי שאלה, עשיתם חתך פעם, חתך באוכלוסיה מאיפה זה בא? מהתעשייה, מהמגורים, מאיפה זה מגיע?
- מוטי ששון: מכולם.
- אביבה שרון: גם וגם. אבל יותר מהמגורים. תראה, יותר מהמגורים.
- יעקב חרש: רגע, מוטי, יש לי שאלה בנושא הריביות. בן אדם שמקבל... לא משלם, מקבל איזה ריבית אסטרונומית,
- מוטי ששון: לא, לא אסטרונומית.
- יעקב חרש: קשה לו לבוא להשלים את הפיגור.
- אביבה שרון: אז אני רוצה להגיד לך, הנוהל הזה, קודם כל הריבית היא ריבית על פי חוק. יש חוק, ולאחרונה, עכשיו הסדירו, ב-2.6, החודש, הסדירו את הנושא של ריביות. פעם אנחנו לקחנו ריבית על פיגורים של 0.75 ואם אתה שילמת לנו יותר אנחנו החזרנו לך ריבית של 0.5 אחוז לשנה. זאת אומרת היה אי שוויון לרעת התושב. היום הסדירו את זה. אתה חצי אחוז תשלם על ריבית פיגורים, וחצי אחוז תקבל אם שילמת ביתר. זה אחד, קודם כל, זה על פי חוק. הריבית היא על פי חוק. עכשיו, כשאני מדברת פה על נוהל מחיקת חובות, כשאני אומרת חוב, אני מתכוונת לקרן, הפרשי הצמדה וריבית, והוצאות של עורך דין. הכל עם הכל עם הכל.
- עופר שמענוף: אני מבין, אני אומר, בן אדם עכשיו נפל, חולה במחלה.
- מוטי ששון: אנחנו הולכים לקראתו.
- עופר שמענוף: אין לו כסף לשלם ארנונה. הריבית הזאת היא ממש גדולה.
- אילן לוי: אבל זה בדיוק, הנוהל הזה בשביל להגיע ולעזור לאותם מקרים שאתה מדבר עליהם. בדרך כלל אנחנו מוותרים על הריבית.
- מוטי ששון: אוקיי, מי בעד אישור נוהל מחיקת חובות בהסכמי פשרה? אני חוזר שוב, מי בעד נוהל מחיקת חובות בהסכמי פשרה של רשות איתנה עפ"י מכתבה של

אביבה שרון, סגנית היועצת המשפטית מה-1.6.2004,

מי בעד? שמונה עשרה בעד, אין נגד, אין נמנעים, אנש

אני עובר לסעיף הבא. הדוחות הכספיים של רשת קהילה ופנאי, ליום 31 בדצמבר 2013. סמנכ"ל הכספים של רשת קהילה ופנאי, תציגי, תגידי מה שמך, קחי את המיקרופון.

דגנית מיכאלוביץ: טוב, אני הסמנכ"לית כספים של רשת קהילה ופנאי, שמי דגנית מיכאלוביץ, ואני מבקשת שתיגשו לעמוד 5 בדוח הכספי שלכולכם יש. אני הולכת לעבור איתכם על דוח רווח והפסד לשנת 2013. אוקיי, סך המחזור מפעילות בשנת 2013, הקצבות ממוסדות גדלו ב-9 אחוז ל-27 מיליון שש מאות שישים ושבע אלפי ש"ח. גבייה עצמית גדלה ב-15 וחצי אחוז ל-73 מיליון, 489. סך כל ההכנסות מפעילות הגיעו למאה ואחד מיליון, מאה חמישים ושבעה אלף, שזה גידול של 13.8 אחוז, לעומת שנת 2012. עלות הפעילות מתחלקת לשכר עבודה והוצאות נלוות, כאן יש לנו גידול של 19 אחוז, לחמישים ושניים אלף אפס שבעים ותשע. קניות ושירותים ועבודות חוץ, יש לנו גידול של 11 אחוז והוצאות תפעול וניהול ישירות יש לנו כאן גידול של בערך 15 אחוז לשש עשרה מיליון שלוש מאות שלושים ושבע. סך הכל עלות הפעילות, תשעים ושש מיליון שמונה מאות שישים ושתיים, שזה גידול של 9 אחוז. ההכנסות נטו מפעילות הן ארבעה מיליון מאתיים תשעים וחמש, יש לנו כאן קיטון של 6 אחוז, הוצאות הנהלה וכלליות, יש קיטון של 2 אחוז לעומת 2012, וסך הכל ההוצאה היא הייתה שלושה מיליון שמונה מאות עשרים ואחת. הכנסות נטו לפני מימון, ארבע מאות שבעים וארבע אלף. הוצאות מימון, יש לנו גידול של 8.7 אחוז לחמש מאות תשעים וחמש אלף, סך הכל יש לנו גירעון של מאה עשרים ואחת אלף. חשוב מאוד לציין ולהדגיש שבשנת 2013 קוצצנו על ידי העירייה בכחצי מיליון שקל, והתוצאה כאן היא לאחר הקיצוץ. זאת אומרת, ללא הקיצוץ, היה כאן עודף.

יעקב חרש: וב-2012?

דגנית מיכאלוביץ: 2012 יש עודף של 128 אלף ש"ח.

יעקב חרש : זאת אומרת שישנו גירעון של מאתיים חמישים אלף.
דגנית מיכאלוביץ : זה בדיוק ההיפך. ללא הקיצוץ הייתה עוד הכנסה.
מוטי ששון : כן, אבל ההחלטה הייתה שכולם צריכים להתייעל ולקצץ בפעילות שלהם
ואתם לא קיצצתם.

דגנית מיכאלוביץ : לא, לא, שניה.
מוטי ששון : מה לעשות? יש שם חריגה.
דגנית מיכאלוביץ : לא, לא. הקיצוץ בוצע, אנחנו סוגרים את התקציב, סגרנו את התקציב
בדצמבר 2012 ובפועל עודכנו בקיצוץ בתחילת 2013, אחרי שכבר התקציב
נסגר. עשינו פה מהלכים ולמרות כל המהלכים שעשינו, הגענו לגירעון שאתם
רואים כאן .

יעקב חרש : אני רוצה ברשותך, לשאול אותך. בשכר עבודה ובהוצאות נלוות יש שינוי של
בערך שמונה וחצי מיליון שקל.

דגנית מיכאלוביץ : נכון.

יעקב חרש : יש ביאור והסבר למה יש כזה שינוי?

דגנית מיכאלוביץ : יש לך, אני אגיד לך.

מוטי ששון : יש פה הרחבה בהיקף הפעילויות. מטבע הדברים הם מעסיקים יותר
מדריכים.

דגנית מיכאלוביץ : בדיוק.

יעקב חרש : אני חושב שלדבר כזה צריך ביאור .

מוטי ששון : היא תראה לך את זה.

דגנית מיכאלוביץ : לא, אין כאן ביאור, אבל הגידול, מכיוון שאנחנו הגדלנו את מסגרות,
עיקר הגידול כאן זה מסגרות הגיל הרך. אז הגידול, אתה רואה גם, אז
הגידול גם במחזור שהגענו למאה ואחת מיליון זה נובע מגידול בפעילות.
עכשיו הגידול נובע מחוק חינוך חינוך מגיל שלוש.

יעקב חרש : רק לביאור, אני חושב שחברי המועצה היו צריכים לקבל ביאור למה זה גדל.

דגנית מיכאלוביץ : אוקיי, אני רושמת לי שלהבא יהיה כאן ביאור.

מוטי ששון : אבל מי שכבר רגיל לעבוד במאזנים וקורא ושואל שאלות תוך כדי, מבין לבד.

תסכלו על שורה אחת, תסתכל שורה אחרי ואתה מבין שיש גידול בהיקף הפעילות. אם הוצאות השכר גדלו, משמע שיש גידול בהיקף הפעילות ואתה מעסיק יותר אנשים. אם פתחו למשל יותר,

יעקב חרש : אז כותבים בביאור, יש יותר פעילות.

מוטי ששון : אז בסדר, היא רשמה את זה. סך הכל צריך לברך על זה שיש הרחבה של הפעילות ונכנסנו לנושא של גילאים 3-4, אתם נכנסתם גם כן. יש עוד הוצאות התחלתיות, ראשוניות, בסדר. זה שאתם במאה עשרים וחמישה אלף ש"ח גרעון, בסדר, זה זניח בהשוואה למאה מיליון ש"ח, אבל בעיקרון, תשמע, צריך להבין דבר פשוט. אם העירייה מקצצת, מטבע הדברים גם כל אותן חברות שסמוכות עליה, או מתוקצבות על ידה, מטבע הדברים גם צריכות להיות מקוצצות. מה קרה?

יעקב חרש : בסדר גמור. הכל בסדר כבוד ראש העיר, הכל בסדר. רק תביט, כשבאים לפה, מראים פה לאנשים רק מספרים לא מבוארים, אז צריך.

מוטי ששון : אני בטוח שאתה יודע מה זה. אתה רואה שיש גידול בפעילות, תבורכו. יש גידול בשכר, זאת אומרת שיש יותר עובדים.

מוטי ששון : זה משהו אחר, אז היא תרשום. להבא הם ישימו את זה ויגידו ממה נובעת הפעילות. אבל הסך הכל של מאה עשרים ואחת אלף ש"ח,

מורן ישראל : שהפעילות שלו צריכה לגדול.

מוטי ששון : מורן, אני מודיע לך שההצלחה של הרשת החינוך החרדי, יוצאת מן הכלל, אני אומר לך, אנחנו צריכים להגדיל, ואני הולך להגדיל את התקציבים כי זה הישג שהצלחנו להביא את החרדים לפעילות במתנ"ס. אמנם מתנ"ס שהוא רק להם, שהם לא נטלו חלק בפעילות של המתנ"סים משום שהם לא רוצים לערב נשים וגברים ביחד. אני גם אמרתי שרשת קהילה ופנאי אם יצטרכו תקציבים כדי לענות על הצרכים, אנחנו נגדיל להם את התקציב, גם פה וגם בפעילות של התרבות התורנית, אני הולך להגדיל להם. היה איזה אירוע של חזנות, במקרה אני יכול לקחת את הקרדיט לעצמי, אני אוהב חזנות ולחצתי לעשות ערב חזנות, היה מפוצץ, שמעתי דברים, פידבקים מדהימים וצריך

להרחיב את הפעילות ואנחנו... מאחר ואני אוהב חזנות ובעבר עשינו חזנות, והיה מאוד מוצלח ומפוצץ, אתה צריך לראות,

מוטי ששון: כסף, אבל זה מסובסד, תשמע, באים, רוצים לשמוע חזנים מהעולם. אז עכשיו אני רוצה לעשות עוד אירועים כאלה, לא פעם אחת בשנה פרקי חזנות או ערב חזנות, אלא לעשות יותר. תדע לך שהציבור החרדי מגיע בהמוניו לכל אירועי התרבות שהם עושים לציבור שלהם ולפעמים יום אחרי יום האולם מפוצץ, ושלושה ימים, יום אחרי יום ועוד אנשים באים רוצים כרטיסים. אז אני אומר אם זה, ואני לא מתייחס כרגע, ציבור חרדי, יש ציבור, יש ציבור שיש לו דרישות, יש עוד צרכים, צריך לעשות מאמץ כדי לבטא אותם, ואנחנו נבטא את זה. טוב,

מי בעד אישור הדוחות הכספיים ליום 31 בדצמבר 2013 לרשת קהילה ופנאי? מי בעד? שמונה עשר בעד, אין נגד, אין נמנעים, אושר. אני נועל את הישיבה.

מוטי ששון: אתה רוצה להגיד את זה אחר כך או ישיבה שלא מן המניין? זה חייב להיות בישיבה מן המניין? בבקשה.

מורן ישראל: קודם כל רציתי, הנושא של שקיפות, כמו שאתם יודעים, מאוד מאוד חשוב לנו, בין היתר כולם מצולמים כי העלנו את זה על סדר היום. אנחנו רואים, יש לי כאן כתבה שהתפרסמה לפני עשרה ימים, חולון היא אחת מחמש הרשויות המקומיות בעלות השקיפות הגבוהה ביותר בישראל. אז א', אנחנו רוצים לברך על זה. דבר שני, אנחנו רוצים באותה נשימה להזכיר שאנחנו מעל שבעה חודשים מחכים לכל הדוחות, להצעות התקציב, שאנחנו מבקשים את חברות הבת, אנחנו ביקשנו גם לראות את תוכניות העבודה לשנת 2014 ועד היום לא קיבלנו אותן. פקודה לפי סעיף 140א' מתירה תוך שלושה ימי עבודה אנחנו אמורים, יש לנו את הזכות לעיין ולקבל אותן לרשותנו. שבעה חודשים עברו.

מוטי ששון: אבל אני לא מבין, איזה תוכניות עבודה אתה רוצה? לאלפיים ומה?

מורן ישראל: 2014.

מוטי ששון: 2014? תוכניות עבודה?

- מורן ישראל: כן. יש. מה, אם אנחנו בחודש יולי ואין לנו עדיין תוכניות עבודה עד עכשיו וטלפונים ומיילים של עובדי העירייה שביקשנו כבר שבע חודשים עד עכשיו, זה דבר חסוי לא יכולנו לקבל?
- מוטי ששון: מה ההגדרה של תוכניות עבודה? מה שהעירייה מסכמת? אני לא מבין, אתה רוצה מה שרושמים בישיבות הפנימיות? גזברות יושב עם מנהל אגף כזה וכזה? לא, אני רוצה להבין למה אתה מתכוון. או שאתה מדבר על התוצר המוגמר. תוצר מוגמר אין לי בעיה.
- מורן ישראל: תוצר מוגמר אנחנו רואים בדיעבד. אבל לפני כן יש תוכניות עבודה שמוגשות בתחילת שנה לקראת השנה הקרובה.
- מוטי ששון: אני לא יודע למי, אתה רוצה על עבודה פנימית בתוך המערכת?
- מורן ישראל: מה זה עבודה פנימית של תוך המערכת?
- מוטי ששון: סליחה, בין הגזברות שיושבת על התוכניות עבודה, על התקציב, יושבת עם מנהל אגף, למשל גנים ונוף,
- מורן ישראל: נכון.
- מוטי ששון: נו, ואתה רוצה להיכנס לשלב הזה באמצע? עוד לא.
- מורן ישראל: אז מתי?
- מוטי ששון: אחרי שהוא יאושר אתה תוכל לקבל אותו.
- מורן ישראל: ראש העיר, אנחנו ביולי, יכול להיות,
- מוטי ששון: רגע, רגע, רגע. תראה, תקשיב,
- מורן ישראל: אנחנו צריכים לאשר בדיעבד?
- מוטי ששון: תשמע, תקציב של 2014 שהגישו אותו, אושר. כשמדברים עכשיו על תוכניות עבודה ל-2015.
- מורן ישראל: לא 2015, 2014.
- מוטי ששון: על מה שאושר בעבר?
- מורן ישראל: אושר עד עכשיו, שבעה חודשים אנחנו מחכים לזה, לא קיבלנו.
- מוטי ששון: קיבלתם את התקציב.
- מורן ישראל: אני רוצה לראות את תוכניות העבודה.

- מוטי ששון : מה זה נקרא תוכניות העבודה? לא הבנתי.
- מורן ישראל : זו שקיפות. שקיפות.
- מוטי ששון : מורן, אם היית רואה את ספר התקציב, לא הראשון שאתה מקבל אותו, השני. יש שם פירוט לפרטי פרטים של כל הסעיפים, אלפי סעיפי תקציב.
- מורן ישראל : תוכניות עבודה הם משהו מאוד ספציפי. מיילים וטלפונים של עובדי עירייה.
- מוטי ששון : מה זאת אומרת מיילים וטלפונים. מיילים של עובדי עירייה ממחלקה למחלקה?
- מורן ישראל : כתובות מייל.
- מוטי ששון : של מי?
- מורן ישראל : זה מופיע באתר אבל, לא?
- מוטי ששון : רגע, אני לא מבין. מה אתה צריך את הטלפונים של עובדי העירייה או המיילים שלהם?
- רועי כהן : ברגע שזה עובד עירייה, זה לא רכוש שלו, זה רכוש של העירייה. תבדוק את זה.
- מורן ישראל : נכון
- מוטי ששון : לא, לא.
- רועי כהן : המייל הוא רכוש של העירייה.
- מוטי ששון : סליחה, אם אתה רוצה דבר מסוים, יש את מזכיר המועצה, תקבל דרכו. לא דרך העובד. אתה לא יכול לפנות לעובד, אתה לא יכול לבלבל לו את המוח. העובד עובד. לא כל אחד יפנה אליו, תביא לי מספר כזה, תביא לי מספר כזה. אין דבר כזה בכלל.
- מורן ישראל : והמיילים הם רכוש, כמו שרועי אומר, רכוש העירייה ואם יש משהו שראוי שיהיה פתוח
- מוטי ששון : לא כל אחד יוכל לפנות לכל עובד ולהתערב לו בעבודה שלו ותמציא לי מסמכים. אז אני אומר, הנה היועץ המשפטי,
- מורן ישראל : אבל זה לא מה שביקשנו. אני לא ביקשתי לפנות, אני ביקשתי את המיילים. אני לא ביקשתי להתערב.

- מוטי ששון : בשביל מה אתה צריך את הטלפונים של העובדים?
- מורן ישראל : כי זה משהו שהוא פתוח לכולם.
- מוטי ששון : אבל בשביל מה אתה צריך אותם? לאיזו מטרה?
- מורן ישראל : זו השאלה?
- מוטי ששון : כן.
- מורן ישראל : לא. אם יש מישהו בציבור שחושב, לצורך העניין, או צריך לראות את מספר הטלפון של מישהו, למה יש סיבה שהטלפון שלו יהיה מוסתר ממישהו?
- מוטי ששון : למה זה מוסתר? אני לא מבין למה זה מוסתר.
- מורן ישראל : נבחרי ציבור, למה שהמספר שלהם לא יהיה מפורסם?
- עו"ד יונת דיין: האמצעים ליצירת קשר של כל אגפי העירייה נמצאים באתר. כל פקידת קבלת קהל תדרוש טלפונים של כל חשב מנהל?
- מורן ישראל : זה ממשיך בדיוק את הדיון שהייתה התכתבות פנימית כאילו לנו כחברי מועצת עיר אסור, באיזושהי הגדרה כזו או אחרת לדבר על נושאים עקרוניים עם בעלי התפקידים. וההפרדה הזאת היא הפרדה שנוצרה אולי כי זה נוח, אבל היא לא הגדרה שמוגדרת על פי חוק ובכל מקום, אם חבר מועצת עיר רוצה לבקש ממנהל אגף חומר כלשהו,
- מוטי ששון : תפנה למזכיר המועצה, הוא הכתובת שלך.
- מורן ישראל : לא נכון, הוא רשאי לפנות אליו. הוא יכול להפנות את זה למועצת,
- מוטי ששון : זאת אומרת הוא יכול להפריע לו באמצע העבודה, תכין לי מסמכים כאלה ואחרים.
- מורן ישראל : אני לא מפריע, אני ממש לא מפריע. זה חלק מהעבודה,
- מוטי ששון : מורן, תקשיב. אני חולק עליך בגדול. עובדים צריכים לעבוד ולתפקד ולא להיות תלויים בקשר כזה או אחר עם פוליטיקאים. העבודה שלהם צריכה להיות נקייה, ללא פוליטיקה. אתה פוליטיקאי, אני פוליטיקאי, ויש מזכיר למועצה שהוא פוליטיקאי. אם יש לך איזה משהו בצורך מסוים, הוא לא פוליטיקאי, אם יש לך צורך מסוים, אבל הוא מזכיר של גוף פוליטי. אם יש לך צורך במסמך מסוים, או באינפורמציה מסוימת, תפנה אליו והוא כבר

יפנה וימציא לך את כל המסמכים שאתה רוצה. אבל לא תפנה לעובד, שעובד מקבל קהל.

מורן ישראל: הנה, אני אתן לך דוגמה. ביקשנו מיוסי שהוא מזכיר המועצה, וביקשנו אותם, כי הוא זה שאמור להביא, שבעה חודשים ועדיין לא קיבלנו תוכניות עבודה. תקציבים של חברות הבת ביקשנו לקבל לרשותנו, לא קיבלנו ל-2014. וממי אנחנו צריכים לבקש את זה? אין לנו מיילים ישירים אז אנחנו

מוטי ששון: אתה תקבל את התקציב כל שנה, של כל חברות הבת,

מורן ישראל: לא, אני מקבל את המאזן בדיעבד.

מוטי ששון: אתה שמעת מה אמרתי לך?

מורן ישראל: כן.

מוטי ששון: אתה תקבל את התקציב של חברות הבת אחרי שיאושר בדירקטוריון, תקבל אותו.

מורן ישראל: את התקציב המפורט?

מוטי ששון: מה שמגישים.

מורן ישראל: אז אנחנו יכולים לקבל את של 2014 לפי ההודעה של ראש העיר?

מוטי ששון: את התקציב של חברות הבת תקבל, כן.

מורן ישראל: כן, כבוד ראש העיר. יוסי, האם אנחנו יכולים לקבל את של 2014 לפי מה שראש העיר אומר? כי עד עכשיו לא קיבלנו.

מוטי ששון: אתה תקבל את התקציב של כל, לא אישרת את המאזנים שלהם.

מורן ישראל: את המאזנים זה בדיעבד, כבוד ראש העיר.

מוטי ששון: לא, אבל אם אישרת את המאזן,

עו"ד יונת דיין: זה באסיפה הכללית. באף חברה האסיפה הכללית לא מתנהלת עם השוטף.

מורן ישראל: אבל הם שקופים ומותר להם לראות את התקציב?

עו"ד יונת דיין: את התקציב? את התקציב המאושר.

מורן ישראל: אין בעיה, התקציב המאושר אני מניח שהוא מאושר,

מוטי ששון: התקציב המאושר כל אחד יכול לעיין בו.

מורן ישראל: אז אנחנו ממתינים מיוני.

מוטי ששון: אוקיי. אני נועל את הישיבה.

תום הישיבה.

מוטי ששון

ראש העיר

יוסי זיידה

עוזר ראש העיר

ומרכז ישיבות המועצה